

Opština zemljoradnička zadruga „Bečej“ iz Bečeja osnovana je 1955. godine, i kao takva poslovala sve do 1978. kada je na osnovu političke odluke postala deo PIK „Bečej“ sa mlekarnom, mlinskom industrijom, pekarom, pivarom .., koji je zapošljavao oko 4,5 hiljade radnika i sa jedinstvenom administrativnom službom. Krajem 80-tih dolazi do raspada kombinata i po Zakonu o zadrugama iz 1989., pet zadrugara iz opštine je donelo odluku da se izdvoje. Sledeće godine formirana je OZZ „Bečej“, sa istim ljudima, na istom mestu, sa istom imovinom. Od tada pa do danas aktuelan je problem oko povraćaja zadružne imovine.

- OZZ „Bečej“ je bila i jeste jedna od najvećih zadruga u Vojvodini, kada je poslovanje u pitanju, ali bez mogućnosti da ostvari pravo koje je na njenoj strani. Od 2009. do 2014. uvedeni smo u posed, a onda na osnovu neosnovane žalbe, ostali bez 700 - 900 ha prve klase zemlje koje je zadruga unela u PIK, i ti problemi se iz godine u godine povećavaju. Godine 2009. vraćeno nam je 275 ha našeg imanja, u jednoj parceli, u Radičeviću, koja je pre tri godine, u procesu restitucije, podeljena meštanima. U međuvremenu smo putem spora došli do 360 ha najlošije zemlje u opštini, IV, V, VI klase, ali smo morali i sa tim da se složimo - objasnio je gospodin Miroslav Glavaški, ekonomista, na čelu zadruge od 1989. Godine.

Od osamostaljivanja zadruga posluje pozitivno. Poslednjih 15-tak godina osim na teritoriji svoje opštine, delatnost je proširila na Novi Bečej, Srpsku Crnju, Poljanice, Kumane, Srem, zato što samo obim posla omogućava preživljavanje i opstanak u ovom vremenu.

OZZ „Bečej“ ima 27 stalno zaposlenih, proizvodnja je orgnizovana na površini od osam do devet hiljada hektara, uz otkup i sa preko milion evra kreditiranja proizvodnje, od đubriva, semena, hemije, do privatnih zahteva/pomoći zadrugara. Da li će u toku godine naplatiti ili ne, veliko je pitanje, ali praksa je da se jedan deo prenosi na sledeću godinu uz povraćaj sredstava kroz robu.

Akcent u proizvodnji je na pšenici (15.000 t/g), kukuruzu (12-15.000 tg), suncokretu (6-7.000 t/g) i soji (150 t/g).

- Poslujemo sa minimalnim rizikom i sa rokom od dan-dva isplate. Trudimo se da budemo pouzdan partner, a stečeni ugled zadržimo. Repromaterijal obezbeđujemo preko avansnog plaćanja i kreditiranja, gde god imamo iaole normalan rabat, i to je način da opstanemo, da nam veruju i da održimo dobru saradnju. Ovih dana samo završili sa nabavkom 1.600/700 tona đubriva, od osnovnog NPK, urea do Yara, za sledeću godinu i isplatili do zadnjeg kilograma - kaže direktor.

Gospodin Glavaški ističe specifičan odnos sa proizvođačima, koji u svako doba mogu da dođu u kancelariju zadruge, bez najave. Potrebe za sekretaricom nema, dovoljno je samo pokucati na vrata jer, kako kaže - „mi živimo od njih“. Ovde su zadrugari uvek dobrodošli. On

sam je tu praksu nasledio, samo ju je podržao i ustalio.

Pohvalio je saradnju sa ZSV i blagovremeno obaveštavanje oko svih konkursa, novih propisa, takođe i organizaciju Letnje škole zadrugarstva, koju su pohađala dva predstavnika ove zadruge, od četiri fakultetski obrazovanih u timu, ocenjujući da je značaj obrazovanja nemerljiv. Sa ministarstvom i sekretarijatom saradnja je korektna. Na svim skupovima u organizaciji ZSV pokrajinski sekretar se odaziva i obaveštava o preduzetim merama. Jedini problem je nerešeno pitanje imovine.

Na samom kraju karijere, gospodin Miroslav Glavaški kaže da je zadovoljan postignutim. Kako i ne bi kada je i do 100% podigao promet u nekim kulturama. Želja mu je da pre no što ode u penziju vrati deo imovine, jer značaj zadruge za selo je ogroman, jer ni u jednoj akciji u selu nisu odbili da pomognu. Značaj zadruga je i kada je reč o malim proizvođačima, kojima je često jedina podrška, posebno ako posluje na način kao OZZ „Bečej“. Naime, ovde je vrednost pozajmice od 100 dinara, cele godine 100 dinara.

